

Efeze 4: 11-16: “Samen één lichaam”.

Orde van dienst:

Votum en zegengroet

NLB 287 Rond het licht dat leven doet.

Wet

Psalm 119: 30

Gebed

Voor de kinderen: Oplaadpunt.

GK 23

Lezen: Efeze 4: 1- 16

Tekst; Efeze 4: 16

Preek

Opwekking 378

Gebed

Collecten

GK 161: 1, 4

Zegen en NLB 425

Voor de kinderen: Oplaadpunt.

Preek:

Steeds minder mensen gaan naar de kerk in Nederland.

Het stond in de krant en dus zal het wel zo zijn. ;-)

Onze diensten zijn gelukkig vaak nog goed bezet. Velen van u zijn heel trouw en vol verlangen en meeleven. Bijbelstudiegroepen draaien vaak goed. Dat is erg mooi!

Tegelijk mis ik ook vaak mensen.

Vooraf veel jongeren mis ik in de kerk. In de diensten en ook op catechisatie.

Hoe komt dat?

Ja, daar zijn natuurlijk heel wat antwoorden op.

Misschien wel net zoveel antwoorden als er mensen zijn.

Het kan komen door ouder worden of ziekte.

Of door teleurstellingen. In mensen of in God.

Door verleidingen om je heen.

Of omdat jouw vragen nooit in de kerk worden gesteld en dus ook niet beantwoord.

Of omdat je je eenzaam voelt in de kerk: niemand die echt naar je vraagt.

De drempel wordt steeds hoger.

Het kan ook heel plat gewoon gemakzucht zijn. Luiheid.

In onze tijd heeft de kerk voor veel mensen de geur van vroeger. Niet van deze tijd.

Ouderwets. Voor goedgegelovige en dus wat domme mensen. Saai.

Is dat zo?

Wat is de kerk?

Dia.

De bijbel gebruikt de mooiste beelden.

De kerk is een bruid.

De kerk is een gezin, een familie.

De kerk is een kudde met een goede Herder.

De kerk is een tempel waar God wil wonen.

De kerk is een licht.

Het woordje kerk komt van het Griekse woord “Kuriakè”.

Dat betekent “van de Heer”. Een goede Heer, die met liefde zijn gemeente leidt. Zelfs voor haar wilde sterven.

Wie zou hier niet bij willen horen?

Dia.

In Efeze 4 gebruikt Paulus nog een mooi beeld: **de kerk is een lichaam**.
Wat betekent dat?

Dia.

Twee dingen: **je bent verbonden met Jezus**
en je bent verbonden met elkaar.

1 Je bent verbonden met Jezus.

Dat lijkt vreemd, want Jezus is in de hemel. Je ziet hem niet. Je hoort hem niet.
Veel zieken blijven ziek. Veel vluchtelingen zijn voorgoed alles kwijt. Mensen worden wreed vermoord. Veel gebeden lijken nooit verhoord.
Hoe bedoel je "verbonden"?

Ja, Paulus kent de vragen.

Hij zit zelf in de gevangenis. Is vaak op de vlucht. Is geseseld, ziek geweest, overboord gegooid, bespot...

En toch is hij overtuigd.

Waarom?

Omdat hij Jezus gezien heeft. Omdat Paulus anders nooit apostel was geworden. Geen haar op zijn hoofd, die eraan dacht om een volgeling van Jezus uit Nazareth te worden. Die godslasteraar. Tot hij wel moest, omdat hij gewoon in al zijn hemelse kracht voor Hem stond.

Paulus weet het zeker: Jezus leeft. Hij is naar de hemel gevaren.

Maar Jezus heeft de ladder niet achter zich omhoog getrokken.

Vanuit de hemel heeft hij gaven gegeven. Geschenken.

Hij roept mensen om apostelen, profeten, evangelieverkondigers, herders en leraren te zijn.

Die vijf waren heel belangrijk voor die eerste gemeenten.

Door hen is Christus met zijn gemeente verbonden.

En als je ziet wat zij deden, dan zie je de zorg van Koning Jezus voor zijn gemeenten.

De **apostelen** waren de ooggetuigen van Jezus en van zijn opstanding.

Dia.

Het hart van het evangelie. Daar ligt de bron: bij de opstanding. Het is ècht waar.

De **profeten** spraken namens God. Leidden de kerk. Vertelden wat Gods wil was.

Evangelieverkondigers vertelden aan een verbaasde wereld, dat Jezus de Zoon van God is, aan een kruis gestorven en weer opgestaan uit het graf.

Herders zorgden voor de jonge gemeente. De vragen, de strijd, de vervolgingen, de pijn...

En **leraars** vergroten het inzicht, zodat mensen steeds meer gaan begrijpen van Gods weg in de geschiedenis.

Samen staan ze voor een taak, voor een roeping: "...de heiligen toerusten tot dienstbetoon".

Toerusten.

Er staat niet 'dwingen tot dienstbetoon'.

Toerusten.

Daar zit een diepe waarheid in.

Denk aan het toerusten van een schip.

Wat is daarbij belangrijk?

Nou, zo'n schip gaat een reis over zee maken. Misschien wel een reis van weken of maanden. Hij verlaat de haven en raakt uit zicht. Het moet nu op eigen kracht verder. En op eigen kracht de weg weer terugvinden naar de haven.

Het kan op zee gaan stormen. De golven kunnen het schip uit koers slaan. Donkere wolken kunnen de sterren verbergen, zodat de stuurman in het duister staart..

Maar jij kunt daar verder niets aan doen. Je blijft achter op de kade.

Het schip moet haar eigen weg vinden. Je moet het loslaten.

Wat je wel kunt doen is dit: het schip goed toerusten.

De motor of de zeilen goed nakijken en repareren.

Genoeg eten en drinken. Een goed kompas. Goede kaarten en computers.

Een goede toerusting is van levensbelang: het schip moet zonder jou de haven vinden.

Toerusten doe je ook met kinderen.
Kinderen voed je op, zodat ze zelfstandig de goede weg in hun leven kunnen vinden.
Want op een dag moet je ze loslaten.
Dus moet je ze veel meegeven.
Een goed en warm nestje thuis, zodat ze weten wat liefde is.
Een goede opleiding op school.
Maar ook veel over godsdienst. Over God en de Bijbel en wie Hij is. Wie Jezus is en waarom Hij belangrijk is.
Toerusten.
Want op een dag gaan ze zonder jou verder. De wereld in.
Eigen keuzes maken. Ook zelf kiezen om Christus te volgen. Of om hem niet te volgen.
Jezus wil jou mondig maken.

Paulus beschrijft daarna die wereld.
Dat is namelijk geen paradijs. Het leven is geen vlakke zee vol mooie tropische eilanden.
Integendeel. Het stormt in de wereld.
Als je niet goed bent toegerust kun je als mens in deze wereld stuurloos ronddobberen.
Als je in een roeibootje ronddobbert, zonder roer of zeilen, duwt de draaiende wind je alle kanten op. En er zijn nogal veel stormen en winden in de wereld.
Honderden wereldbeschouwingen en godsdiensten.
Hindoeïsme, Islam, christelijk geloof, atheïsme, evolutietheorie, ietsisme... noem maar op.
En in onze tijd kun je die ook allemaal kennen of ervaren. Via televisie en Internet en bibliotheken vol boeken spoelen al die levensbeschouwingen om je leven heen.
En allemaal trekken ze aan je.
Mensen willen je inpalmen. Ze willen geld aan je verdienen. Strikken voor hun eigen ideën.
Als het moet met leugens.
Zoals nieuwe Jihadisten worden geronseld voor de strijd voor Allah in Irak en Syrië.
De wereld zit er vol mee.
Het zijn er zoveel en er zijn zoveel tegenstrijdigheden en er is zoveel onderlinge strijd, dat je zomaar kunt denken: ik stop met religie. Wat levert geloof eigenlijk op? Alleen maar haat en bloedvergieten.
En dat kan ik me goed voorstellen.
Ik zie mensen om mij heen, ik zie vooral jongeren, worstelen met onze wereld. Met al die keuzes. Met de strijd, de onverdraagzaamheid en verdeeldheid. Ook tussen kerken.
En als het zelfs in de kerk dan ook nog over bijzaken gaat, over de kleren, die je draagt of over je haar of over kinderen, die wat meer lawaai maken, dan heb je het snel gezien.

Maar voordat je dat doet wil Paulus dat je eerst nog naar de hoofdzaak kijkt.
Naar Jezus.
Het hoofd van het lichaam.
En dan zegt hij, dat je naar dit hoofd met toegroeien.
Dat lijkt misschien wat vreemd, want wij denken bij een lichaam en een hoofd, dat het lichaam vanuit het hoofd richting krijgt en gestuurd wordt. Het hoofd, de hersenen, de geest van een mens stuurt het lichaam.
Dat is bij Jezus en de kerk ook zo: Jezus schenkt zijn Geest in onze harten en zo voedt en stuurt hij de kerk. Zijn lichaam.
Maar het lichaam, de gemeente, mag ook naar hem toegroeien.
Daar bedoelt Paulus mee, dat je Jezus leert kennen zoals hij is.
Hij heeft het over 'kennis van de Zoon van God'.
Zo kun je ook naar elkaar toegroeien als je verkering hebt: hoe meer je elkaar leert kennen, hoe meer je een wordt. Hoe meer je elkaar begrijpt, hoe meer je elkaar kunt steunen.
Naar Jezus toegroeien betekent dus, dat je veel over hem leest in de Bijbel.
Wie is Hij? Wat kwam hij doen? Wat betekent zijn dood aan het kruis? Is hij echt opgestaan?
Het betekent dat je zijn woorden leest en nog eens leest.

Het betekent vooral, dat je door hem ziet wat liefde werkelijk is. Dat de Vader in de hemel van je houdt.

Hoe meer je hem leert kenen, hoe mooier hij blijkt te zijn.

En nu wil je hem volgen, op hem lijken.

Voordat je alles opgeeft in deze wereld vol verwarring, moet je eerst nog eens goed naar Hem kijken. Wil je Hem ook kwijt?

Tussen twee haakjes: dit gaan we straks ook doen met elkaar.

In deze maanden wil ik nog een paar preken over de gemeente houden en de opbouw van de gemeente. Daarna gaan we samen het evangelie van Johannes lezen.

We gaan naar Jezus toegroeien met elkaar!

2 Je bent verbonden met elkaar.

Jezus is het hoofd en de gemeente is het lichaam.

Wat is typisch voor een lichaam?

Dit: een lichaam is een eenheid en bestaat tegelijk uit totaal verschillende organen.

Het is dus een heel bijzondere eenheid.

In onze wereld is eenheid vaak, dat je allemaal hetzelfde bent of er hetzelfde uitziet. Allemaal dezelfde mode of hetzelfde uniform. Dezelfde ideeën. Dezelfde kleur. Dezelfde opvoeding.

Vandaar, dat mensen vaak zo moeilijk met vreemdelingen om kunnen gaan of met mensen van een andere kleur of in andere kleren.

Bij mensen wordt eenheid al snel een grijze eenheidsworst. We zijn bang voor kleur.

Of het moet allemaal in oranje zijn. ;-)

Maar bij God is dat geen eenheid.

God is een God van veel kleur en veel verschillen.

Kijk maar om je heen in de schepping.

Hij schiep niet één bloem in één kleur en met één bloeiwijze. Nee, hij schiep er duizenden en in alle kleuren van de regenboog.

Hij schiep de roos en de cactus. De varen en de eik. De orchidee en de zeeanemoon.

Of kijk naar de dieren!

Hij schiep de olifant en de eekhoorn. De snelle dolfin en de giraf.

Hij schiep zelfs niet een soort naaktslak maar wel 500 soorten!

Hij schiep zeeën en woestijnen. Bergen en stranden. En zelfs geen ster is hetzelfde.

Hij is een God van kleur en verscheidenheid. Iedere baby, ieder kalfje is anders.

Hij geeft in de gemeente apostelen, evangelisten, herders en leraars. Hij geeft verschillende gaven aan mensen. Gaven van wijsheid, gastvrijheid, onderwijzen... noem maar op.

Zoals in een lichaam o totaal verschillende organen zitten. Het weefsel van longen lijkt niet op de cellen van de spieren. Hersencellen zijn anders dan de cellen in je lever.

De Heilige Geest maakt de verschillen dus alleen maar groter!

Ja, en toch legt Paulus tegelijk ook heel veel nadruk op de eenheid.

Daar begint hij het hoofdstuk mee.

“Span u in om door de samenbindende kracht van de vrede de eenheid te bewaren die de Geest u geeft: één lichaam en één geest, zoals u één hoop hebt op grond van uw roeping, één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen, door allen en in allen is”.

Nogal veel éénheid dus!

En Paulus wil dat wij deze eenheid ook heel goed bewaren.

Letterlijk: bewaken.

Zoals soldaten een stad kunnen bewaken. Of zoals je een schatkist bewaakt.

Een schatkist: want wat was het wonder groot toen arm en rijk, heren en slaven, mannen en vrouwen, joden en grieken, gebroken gezinnen, elkaar weer vonden.

Door samen Jezus Christus te vinden vonden ze elkaar.

Opeens zaten ze naast elkaar aan tafel en aten van hetzelfde brood. Namen eten en drinken mee voor elkaar. Zorgden voor elkaar. Alsof ze één grote familie waren. Wat was er een blijdschap, een verwondering geweest.

En nu wil Paulus, dat zij deze eenheid bewaren. Bewaken.
Bewaken.

Er is dus een vijand van deze eenheid.
Satan.

En door dwaalleer, jaloezie, roddel, eigenwijsheid, verleidingen, leugens, veroordelingen probeert hij die eenheid stuk te breken. Probeert hij mensen uit elkaar te trekken. Te verdelen. En wat lukt hem dat vaak!!!
Wat laten ons vaak door deze boze geest misbruiken.

Eenheid is dus heel erg belangrijk.

Maar het is een heel bijzondere eenheid.

Het is de eenheid van de vrede, van de liefde.

Liefde die wil dienen.

Want als je van elkaar houdt, wil je elkaar dienen. Voor elkaar zorgen.

Zoals een moeder voor haar kinderen zorgt. Je wilt, dat je kind goed eet. Vol liefde strijk je de broek van je zoontje. Wat ben je blij, als je kind weer beter is en weer vrolijk is.

Zoals je voor je broertje zorgt. Of voor je vader, die zo ziek is.

Zo gaat het ook in een lichaam. De longen nemen zuurstof op voor de spieren en de hersenen. De nieren en de lever zorgen, dat het bloed zuiver is en er gezonde voedingstoffen worden afgeleverd. De benen dragen het lichaam.

Dat is het geheim: al die verschillende organen dienen elkaar. En daarom is het lichaam één en gezond.

Je bouwt jezelf en elkaar op in de liefde.

De liefde die we leren van Jezus.

Een liefde die de ander opzoekt als er verdriet is of pijn.

De liefde, die offers wil brengen.

De liefde, die zich wil vernederen en zelfs vuile voeten wil wassen.

Die liefde leren we van Jezus.

Voordat je de kerk verlaat, het geloof loslaat, moet je dus eerst eens heel rustig de tijd nemen om naar hem te kijken. Naar ons Hoofd. Wat is Hij eigenlijk mooi!

Wat is hij diep voor mij gegaan!

Wat mooi, wat een rustgevende gedachte, dat juist Hij in de hemel is om de geschiedenis, om de wereld, naar het paradijs te leiden. Wat een zekerheid in een wereld vol verwarring.

Wat komt hij in al die mooie mensen toch dichtbij.

Wat wil ik graag op hem lijken!

Wat zou de wereld er anders uitzien als iedereen lief had zoals hij.

En dat is ook onze roeping.

Paulus schrijft: "Ik die gevangenzit omwille van mijn Heer, vraag u dan ook dringend de weg te gaan die past bij de roeping die u hebt ontvangen: wees steeds bescheiden, zachtmoedig en geduldig en verdraag elkaar uit liefde".

Als u het met deze roeping moeilijk hebt, moet u dus veel naar Jezus kijken. Zijn woorden lezen. Zijn lijden vasthouden.

Hij maakt je weer mens.

Amen.